

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Η υπό των άναγνωστών μας αποσπασμένη συνεργασία και μη υποδουμένη υπό δικαιώματος κρίσεως έκ δραχμών πέντε, δέν λαβάνεται επί όμην.

Α. Γ. Φέρτε τα περιοδικά στο γραφείο. Μάς χρειάζονται. Ίωάν. Ζα-φειρήν. Σαμόν. Κριτική του διηγήματος σας «Η φθισική» δέν σας κα- ρώει, γιατί τήν κάνετε μόνος σας υπό παρακατό δημοσιευμένο ποίημα σας :

Επίσα χθές τὸ μεσημέρι διήγημα νὰ γράφω διήγημα τρανό Κι' ἄν καὶ δὲν πῆγαιεν τὸ χέρι. Κι' ἔπειτα ἀποφανθῆτε.

Πῶς θάχη ἑλλείψεις τρομερές ὡς εἶνε φρικτό, ἀκεφθῆτε, κἀνίστε ἀπόυ ζεστάστε, Κι' ἔπειτα ἀποφανθῆτε.

Σὲ λίγη ὥρα ἔγραψα «Τῆ Φθισική» τῆ δόλια, πού θάν' ἀλλοιμονο κ' αὐτό σάν ὅλα τὰ πρωτόλεια.

Πάντως ἐγὼ δικαιολογῶμαι καὶ στενοχωροῦμαι δι' αὐτό εἰρασθῆν με' στο' μεσημέρι κ' εὐθύς μετὰ τό... φαγητό !...

«Άλλοτε, ὅμα γράφετε διηγήματα, νὰ φρονιτέτε νὰ ἔχετε τὸν στούαχον ἐλαφρότερον !... Κακότατον Κοζάνην. Τα γινώσκω πὸ μάς στέλνετε, ποῦ γινώσκω. Κ' ὡς τὸν Κατάρη. Ἐνταῦθα, τὸ ποίημά σας, δυστυχώς, ὡστε σ' ἄσπην τὴν στήλην δέν μπορεῖ νὰ δημοσιευθῆ, γιατί εἶνε ἀνεπιτυχές. Τὸ τελευταῖο τὸ μᾶλιστα τετραστίχο δέν ἔχει συντακτικὴ ἀπόδοσι. Καλέσ- μα π. κ. η. ν. Λευκάδα. Σὲ πολλούς στίχους τῶν ποιημάτων σας δέν ἔπαρχει ἔν- νοια κ' αὐτὸ ἐξ αἰτίας τῶν ὀμοιοκαταληξιῶν, ἢ ὁμοίως εἶνε βαλμένες με' τὸ σταυρὸ. Β. Π., Ἐνταῦθα, τὸ ποιημάτι σας ἀπὸ καὶ ἀρελές, θὰ ἴθελε ὅπως περισσότερο τέχνη στὴ σύνθεσι του. Δ. Κ. Γ., Ἐνταῦθα, τὸ διήγημά σας ἔχει ἐπιτυχῆς Πρωτοτύπια. Α. Μ. αὐτὸ ἴδιον. Ἡ μεταφρασὶς εἶνε ἐπιτυχής. «Τὰ τὰ τραγοῦδια σας ἀρετὰ καλά τὰ ἔξης : Ἐβράδι Πρωτοτύπια», «Δειλιές Νουσταλιές», «Ἐλα σ' ἀ- ληθῆσαι», «Στὸ χορὸν κ' ἔνα-δὸν τετραστίχο. Γράφετε κ', ἔχετε ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτὸ σας. Δημοσιεύουμε ἐδῶ τὸ «Ἐβράδι τῆς Πρωτογυρίας» :

Ὁ τυχερός ἐφάνηκε τ' ἀπο- γινυῖτο βραδίου, κ' ὄλοι αὐτὰ νὰ ζήλησαν τὰ κέφου ποταχὴ χίσιαι, κ' ὄλοι μ' ἐκαλοτύχησαν, γιατί ἔιλαν με' τὸ νοῦ, πῶς ἢ καινοθωρα ἢ χροναί θα μὸς χαμογελάσει.

Μα ἡ θύμηση ἢ εἰρηνικὴ μ- ἄς παροιμίας τοῦ λαοῦ μὸς τᾶραε στὰ τοῖσθα τῆ ὀλιβερῆ ψυχή μου, γιατί γιὰ σὲ φοβήθηκα, ὡ πλάσμα τοῦ νοῦ, μὴ χάσω τὴν ἀγάπη σου, μὴ χάσω ἐσέ, καλή μου.

Β. Ξακούδων. Κίσιον. Καὶ τὸ παραμῦθὸ καὶ τὸ ποίημα, ὄχι δικέ σας. Ἀντιγραμμένον. Γιατὶ τὸ κάνετε αὐτό; Δέν εἶνε καθόλου τίμιον καὶ μᾶλιστα γιὰ ἑνα νέο. Λευκὴν. Θεσβικὴν. Τὸ ποίημά σας ὄχι κακὸ, μα ὄχι καὶ τέλειον. Δείχνει πάντως πὸς μπο- ρεῖτε νὰ γράφετε καλύτερους στί- χους, τοὺς ὁποίους καὶ περιμένω- με. Νίεψτταν. Τὸ τραγοῦδι σας ὄχι καλὸ, δυστυχῶς. Στέλτετε τίσιος ἄλλο. Ἡλίεν. Ἀλεξέ- ου. Κηφισίαν. Ὁ «Καπετὰν Βου- κάλακος» τίμαται 30 δραχ. Τὸ δι- κείμωσι κρίσεως δραχ. 5. Τὸ ποιή- μα σας εἶνε... γινώστο δημοτικὸ τραγοῦδι. Ν. Γ. αὐτὸ ἴδιον... Πει- ραιῶ. Δημοσιεύουμε ἐδῶ, ὡς ὄντι- μωσ τῆς πρὸς τὸ «Μπουκέτο» ἀγά- πης τοῦ κοινού, τὴν ἐπιστολή σας, πὸς τόσο μᾶς συγκίνησε :

«... Εἶσαι, χωρὶς ὑπερβο- λὴν, ἄξιο τῆς τύχης τὸν... Κομμασίον ! Ποιὰ ἄλλη ποι- νὴ σοῦ ἀρωγῆ, σὲ παρακα- λῶ, ὅταν μαζί με' τοὺς σει- σιαλόηκτους, παγε τὸ π λ ἡ κτους, θαγειοπλήκτους ἔγι- νες αἰτία νὰ προσεσθῶν καὶ Μπουκετολήκτοι ;

— Πῶς ; θὰ με' ρωτήσης. Ἄκουσε καὶ θὰ ἰδῆς ἐάν ἔ- χω ἄδικο, πὸς σὲ καταδι- κάζω.

Εἶσαι ἕνας ἐγαγῆτης, καὶ ὅταν τὸ Σαββατόβραδο πηγαί- νοι σπῆτι μου, ἀντὶ νὰ με' ρο-

τήσουν : «Ἐφεςε ρωμί ;» «Ἐφεςε ρέας ;» με' ρωτᾶνε με' ἀγω- νία : «Ἐφεςε «Μπουκέτο» ;» Καὶ ἐάν ἔχω ξεχάσει νὰ πάρω, πρέ- πει νὰ τρέξω ἀμέσως νὰ τοὺς πάρω, γιατί ἄλλως θὰ με' λυστά- ρουν. Ἐ, λοιπόν, ἀπὸ δὲν λέγεται Μπουκετοπλήξια ; Καὶ μήπως συμβαίνει μόνο στο' δικὸ μου σπῆτι αὐτό ; Μὴ με' περάσης γιὰ τελλὸ ὅταν σοῦ πῶ, ὅτι σχεδὸν σὲ ὅλα τὰ σπῆτια συμβαίνουν τὰ ἴδια καὶ χειρότερα. Ἐχῶ δὺο ἐξαδέλφες, πὸς ἐπειθὶ εἶνε πολὺ φτωχῆς, ἔχουν ὄμοσι μὰ βραδύ τῆς ἔδδομάδος νὰ κοιμούνται νηστικῆς, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ τᾶλληρο πὸς χρειάζονται γὰ δὺο «Μπουκέτα», τὸ ἑνα δηλοδὴ θὰ φυλαχῆ ἐπιμελώς καὶ τὸ ἄλλο θὰ διαδοσθῆ ἀπὸ ὅλους, μέχρι νὰ γίνῃ κοινὴ περὶ !

Τῶρα τὸ ἔξωμο, ὅτι δέν θὰ με' πεισεύσης, θὰ τὰ θεωρήσης ὑ- περβολές ἢ κολακείας καὶ ὅμως αὐτὴ εἶνε ἡ μαῦρη ἀλήθεια». Στέλνετε λοιπόν τὸ βράδι τοῦ Σαββάτου κίσιον στο' γραφεῖο, νὰ παρῆν τὰ ἑσθὰ «Μπουκέτα» ἄραρον. Σ γινώσκω Β. αὐτὸ ἴδιον. Κυμαρσίον. Τὸ ποίημά σας φλογερὸν σοφῶρα. Τα ἐπάθετε αἰς ὅλα αὐτά ; Καὶ ἀπὸ ; Ἐσκαλοῦθεὶ νὰ εἶνε ἀκατάβηχτ ; Γιὰ νὰ τῆ συγκινήσουμε λοιπόν δημοσιεύ- ομε ἐδῶ τὸ ποίημά σας. Εἴμαστε βέβαιος πὸς μᾶλις τὸ διαβάσει θὰ πάθῃ κεραινοβόλον ἐρωτοπληξίαν καὶ μᾶσ... κρημνισθῶ... ὡσώμοσι στὴν ἀγκλήν σας !... Ἴδου τὸ ποίημα σας :

Τὴν ὥρα πὸς σ' ἀγίσινα ἦτο ἀπογοματῆν κεινὴ τὴν μέρα, κόρη μου, πὸς ἦθα νὰ γράφατὸ σ' ὠλεῖο πάλι γιὰ νᾶθῶ μικρὸ μου ἀγγελωδᾶνι ἀστῆρι μου λαμπρό...

Ἐκί σὲ πρωταντικισσα καὶ ἦσουν καθισμένη θυμᾶσι ; στο' παραθῶρο ἀγάπη μου χρυσὴ κ' ἄμωσις με' τὰ καλή σου μικρὴ μου μαγιμεμένη μ' ἔπηρες τὴν ψυχή...

Στὴν πόρτα κίσι σταβῆκα καὶ σὺ στο' παραθῶρι Ἐστέκαμε ἀντιμέτωποι ἐπὶ τῆσι λεπτά κ' αὐτὸς ὁ χρόνος ἔφρασε γιὰ νὰ με' παρῶσση ἢ δόλια μου καρδιά...

Χωρὶς νὰ θέλω ἔπεισα ἐσθῆς στο' μείγα λάθος, χωρὶς νὰ θέλω ἔκαμα τὸ ἐγκλημα αὐτὸ κ' ἔβλα στὴν καρδοῦλα μου ἀγίατερο τὸ πάθος καὶ τῶρα θὰ χαθῶ...

Τὸ ἔξωμο δέν εἶν' ἄξιος σὺδὲ νὰ σ' ἀνεύσιω τὸ ἔξωμο εἰμ' ἀνάξιος ἐσέ νὰ θυμθῶ ἀκομὲ δὲ περισσότερο ἔσῆνα γ' ἀγιάσιω με' σὲ νὰ ἐνοθῶ...

Τὸ γραμμόφωνον κατήνησε τὸ ἀγαπητό- τερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς. Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπῆτι δέν εἶνε τέλειον. Ὀλοι, νείαι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσι τῆς τῆς πῶς φημιμέ- νες ἀρχήστρες τοῦ κόσμου, πὸς παίξουν τοὺς τελευταί- ους χορεῦς τῆς ἐκείνης. Χά- ρις σ' αὐτὸ εἰ γέροι ξανα- ζῆσι τὴν εὐτυχισμένην ζωὴ τῶν νεοίτων των, ἀκουστές τῆς ὄρπιότερες ναντάδες πὸς τραγουδεύσαν στῆς ἐκλεκτῆς των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπελευθ- ῆσι κανας τὸ γραμμόφωνο ἢρεπαι νὰ ἔχη ἑνα ἔργων με' τῆς τελευταίως τελεσιποιή- σεις. Τὲ γραμμόφωνον ΣΤΑΡΡ τύπος XXII εἶνε τὸ μονο- κίτικὸν ἔργων πὸς συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά :

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πῶλησις με' μηνιαίας δόσεις, παρὰ τῆ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στεῶ Ἄρσακείου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Φίλωνες 48 ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α ΠΑΤΡΑΙ: Ρήνα Φερραίου 84

Βρίσκω καὶ γὸ παραλόγο αὐτὸ τὸν ἔρωτά μου μείσα δαδιά στὰ σπῆτια μου πὸς ἔχει ριζωθῆ μᾶ δέν μπορῶ δέν δύναμαι νὰ κάμω τὴν καρδιά μου σαῦτὰ ν' ἀντισταθῆ !

Γιαν. Γαληνῶν. Μᾶλλον χρο- νολογίαιμ τὸ καμάτι πὸς στείλατε καὶ χρονονογραμῆμα δέν δημοσιεύ- ομε, δυστυχῶς. Ντεφενσορ. Κέρκυραν. Τὸ πὸς τραγοῦδι σας πὸς κοινὸ. Τὸ εἶπατε καὶ ἄλλοτε. Δέν πεγαίνομεν ἀκόμα τὰ πρῶτρα- γουδι. Θέλουμ τέχνη, μασεσία... Τσελεπήν Κυμασίον. Θέλετε εἰλικρινῶς τὴν γνώμη μας ἐπὶ των τριῶν τελευταίωμ τοῦλάχιστον τρα- γουδίων σας ; Δέν εἶνε καλὰ. Κα- θόλου καλὰ μᾶλιστα. Ἐκεῖνο τὸ α' τετραστίχο ἰδίως τὸ «Φίλιος» πολὺ ἀνατριχαστικόν. Ἴδου τὸ τετρά- στίχο :

Σὲ ἀγαπῶ μὸς ἔλεγες καὶ τὸ κορμὶ σου τότε παράδερνε σάν τὸ σφραγῆμο κ' ἔρημο ἀντὶ ἐνὸ στὰ χεῖλι σου ἐγὼ δεικνύ- να, με' χαρὶ ζωγραφιστὸ φιλι.

Ὅσο γιὰ τὸ «αἰγαροσπῆσι φίλι». Γ- σως γάγετε δική. Σήμερ ὅλες βᾶ- σουν τὸ χεῖλι των. Καὶ τὰ φίλια... ἀποτυπώνται, ζωγραφίζονται ! ἐπὶ πᾶσ παραδίω τὸ φλομῆνο... «Γιαν- νῆν. Πορτ Σέτ. Ὁ... ἀναστη- τὸς Κύριος Κάρτ Ποστᾶς, στον ὀ- ποῦ γράφετε, δέν βρῆκε καλὸ τὸ ποίημά σας. Κ' ἄποιον. Κέρκυ- ρα. Ἐδωριστοῦμεν γιὰ τῆς πληρο- φέρης σας περὶ τοῦ Π. Δέν τίς δη- μοσιεύομε ὅμως, γιατί ἐπὶ ἐδῶ ὁ γυῖος τῶν, κύριος, ἀπὸ πάσης ἀπό- φραξις, συμπάθης καὶ τίμιος Ἐλλην, μὴ εὐθύνωμενος φυσικά γιὰ τὸ λά-θος τοῦ πατέρου του, Γ. Πετρί- ο ἦν. Ἀλεξανδρούπολι. Τὸ διηγημά- σας ὄχι καλὸ. Πρωτόλειον. Ἴδου πὸς ἀρχίξει :

«Χειμώνας. Μικροὶ καὶ μεγά- λοι κατακοκοιλομῶνι με' τὰς εἰσάφρας των καὶ τὰ ἐπανορῶ- ρια τρέχουν βιαστικὸ νὰ πάνε σπῆτῆια τούσ».

Μὲ τὰς ἐσάφρας των : Ὀχι, γιὰ τὸ θῶο !... Διὰδῶστε Ἐλληνας διηγη- μογράφους.